

TALE

29. april 2009

J.nr.

PA1/KLR

Beskæftigelsesministerens tale til besvarelse af samrådsspørgsmål C til L 184 om konsekvenserne af nedlæggelse af Arbejdsmarkedets Ankenævn set i forhold til arbejdstagernes retssikkerhed

---

Samrådsspørgsmål C – stillet af Bjarne Laustsen (S)

”Der ønskes en redegørelse for og en drøftelse af konsekvenserne af nedlæggelse af Arbejdsmarkedets Ankenævn set i forhold til arbejdstagernes retssikkerhed.”

I finanslovsaftalen for 2009 er der lagt op til at etablere et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem.

For at understøtte det system er der i aftalen også lagt op til at ”strømline” klagesystemet. ”Strømliningen” skal ske ved at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Lad mig gøre det fuldstændig klart. Jeg mener, at det er helt naturligt at sammenlægge de 2 klageinstanser.

Når der etableres et enstrengt system i forhold til Beskæftigelsesindsatsen, ligger det da lige for at se på, hvad der kan støtte op om det system – og det kan blandt andet klagesystemet.

I dag behandler Arbejdsmarkedets Ankenævn og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hver især sager på centrale dele af det beskæftigelsesmæssige område.

De behandler sager om indsats, ydelser og om betingelserne for at få ydelser i forhold til forskellige ydelsesmodtagere – sager som efter deres karakter kan være ens, selv om ydelsesmodtagerne er underlagt forskellige lovgivninger.

Så at samle sagerne i samme instans vil være med til at sikre større sammenhæng i beskæftigelsessystemet.

Der er nogle, som mener, at det er retssikkerhedsmæssigt bekymrende at lægge Arbejdsmarkedets Ankenævn sammen med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Tankegangen er tilsyneladende, at Beskæftigelsesudvalget ligger i Ankestyrelsen – og at Ankestyrelsen er ikke ”rigtig uafhængig”.

Nogle er også bekymrede over, at der ikke længere skal være én ansat formand i klageinstansen, men i stedet et antal ankechefer, som skal varetage formandshvervet på skift.

Igen er tankegangen tilsyneladende, at ankecheferne er ansat under en styrelseschef i Ankestyrelsen – og dermed ikke ”rigtig uafhængige”.

Min forgænger Claus Hjort Frederiksen har været i salen og besvare spørgsmål herom, der er stillet en byge af nye udvalgsspørgsmål, og nu er vi så her i dag. Emnerne er hver gang mere eller mindre de samme – Ankestyrelsens uafhængighed og det retssikkerhedsmæssigt bekymrende i sammenlægningen af de 2 klageinstanser.

Jeg er noget uforstående over for de bekymringer, som bl.a. spørgeren har rejst i forhold til Ankestyrelsen og dens uvilighed og uafhængighed. Og for så vidt også i forhold til dens kompetence eller mangel på samme.

Mener spørgeren virkelig, at Ankestyrelsen ikke er uvildig og uafhængig...?

Hvad så med de mange afgørelser, der i årenes løb er truffet i Ankestyrelsens mange mødefora, herunder i Beskæftigelsesudvalget? Er de så ikke blevet truffet af en uafhængig klageinstans...?

Og er afgørelserne så heller ikke blevet truffet på kompetent vis – f.eks. fordi skiftende ankechefer har været med til at træffe afgørelserne, eller fordi Justitsministeriet ikke har...?

Hvorfor har spørgeren eller andre med lignende bekymringer om Ankestyrelsen ikke rejst det her noget før...?

Lad mig nu én gang for alle gøre det helt klart:

1. Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er lige så uafhængige som Arbejdsmarkedets Ankenævn.
2. Chefen for Ankestyrelsen og ankecheferne er lige så uafhængige som formanden for Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejds miljøklagenævnet.
3. Ankestyrelsen har nogle fuldt ud kompetente ankechefer og flere års god erfaring med den formandskonstruktion, der er i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Ankecheferne træffer ikke afgørelser alene – men sammen med et antal medlemmer i de mødefora, der er i Ankestyrelsen. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal. Kun hvor der er stemmelighed, er formandens stemme afgørende.

4. Der er ingen grund til at være bekymret for retssikkerheden i forhold til en sammenlægning af de 2 klageinstanser.
5. Alle, der kan få behandlet deres sag i Arbejdsmarkedets Ankenævn i dag, vil fremover kunne få behandlet deres sag i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Behandlingen vil desuden være lige så intensiv, som den er i dag. Også reglerne og rammerne for sagernes behandling vil være de samme – eller mindst lige så gode, som de er i dag.

Jeg håber, at dette tager brodden af den bekymring, der har været.